

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. Quid, & quotuplex sit excommunicatio, & quâ forma fieri debeat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

riculum imminet animarum, quod si tamen Episcopus suo subdito concessit, ut sibi idoneum confessarium eligere possit, nullam tamen hic electus in casus Episcopo specialiter reservatos jurisdictionem habet, prout statuitur in cap. si Episcopus. 2. h. t. in 6.

SECTIO II.

De remissionibus sive indulgentiis.

Hanc hujus sectionis materiam vel breviter explicatam apud Auth. Method. vide, vel fusius traditam apud Theologos morales.

TITULVS XXXIX.

DE SENTENTIA EXCOMMUNICATIONIS, SUSPENSIONIS, ET INTERDICTI.

SECTIO I.

De prima censura Ecclesiastica, nempe excommunicatione.

§. I.

Quid & quotuplex sit Censura.

Censura in genere dici potest, poena quadam spiritualis ac medicinalis, privans usu aliquorum bonorum spiritualium, per Ecclesiasticam potestatem inflicta, delinquenti, donec a contumacia cesset. Esse autem penes Ecclesiam potest e n infligendi censuras, ex Evang. Math. c. 16. probatur, & ex ratione, qua quilibet respublica jus habet, ad eo modo coercendos contumaces, & rebelles &c.

Proprie autem loquendo tres tantum sunt censuræ, Excommunicatio, suspen-

sio, & interdictum, prout colligitur ex cap. quarensi de V. S. & hinc irregularitas non est censura (qui enim violat censuram, sic irregularis, non tamen novam incurrit irregularitatem, qui irregularis cum sit, Sacramenta tamen suscipit, vel administrat) sed nec cessatio a divinis, cum non priveat usu divinorum, sed omitti tantum ea velit, nec degradatio aut depositio &c. quæ sunt poenæ incorrigibilium.

§. II.

Quid, & quotuplex sit excommunicatio, & quæ formæ fieri debeat?

Excommunicatio in genere est censura Ecclesiastica, per quam Christianus a communione Ecclesie, seu reliquorum fidelium separatur; est autem triplex fidelium communicatio pure interna, pure externa, & mixta. Prima con-

M m m m 3 con-

consistit in fide & gratia, quâ membra, fideles scilicet, cum suo Capite Christo Jesu conjungantur, & inter se, ut sibi invicem impetrare de congruo possint specialia beneficia, &c. quâ non privat, nec privat potest Ecclesia, ita ut possit pro his privatâ intentione, privatus orare, sacrificare, &c. prout hæc opera privati hominis sunt. Purè externa consistit in politica aliqua societate fidelium in colloquio v. g. convictu, commercio, &c. Mixta denique est, quæ partim interna, partim externa est, & consistit in usu & administratione Sacramentorum tam activâ, quàm passivâ, in communibus suffragiis nomine Ecclesiæ, in aliis publicis officiis spiritualibus, ac Ecclesiastica sepultura, &c. & hæc utraq; private potest Ecclesia, diverso tamen modo, & rigore, pro diversitate censuræ.

Dividitur autem excommunicatio primò in majorem, & minorem, uti patet, *ex cap. Si quem 59. b. t.* Major est, quæ absolute à communione fidelium separatur, ut paulò post ostendetur, & poena gravissima est, quâ nulla major est in Ecclesia, ac sub nomine excommunicationis absolute positæ semper intelligitur, neque substantialiter, seu essentialiter ab anathemate differt, sed tantùm accidentaliter. Secundò dividitur in eam, quæ fertur à jure, & in eam, quæ fertur ab homine; hæc per Iudicis sententiam instigatur, illa per legem, sive constitutionem perpetuam; quæ tamen iterum subdividitur, in eam, quæ ipso facto incurritur, sive per criminis admissionem, ante sententiam condemnatoriam Iudicis, & latæ sententiæ dicitur, & in eam, quæ

non incurritur ipso facto, sed ad quam incurrendam necessaria est condemnatoria Iudicis sententia, & dicitur sententiæ sententiæ. Tertio dividitur in justam & injustam, justa est, quæ à legitimo Iudice, & servato juris ordine interitur, injusta est, cum aliquid horum debet, & harum alia est valida, cui tantum deest circumstantia debiti finis, ut solemnitas aliqua accidentaliter, alia invalida, sive nulla, quæ fertur à non legitime potestatem, vel contra privilegium auctorius, vel post legitimam appellationem, vel quæ continet errorem inordinabilem. Quarto denique dividitur excommunicatio in generalem, quæ fertur in communi, in omnes taliter delinquentes, & in particularem, quæ contra specialem personam fertur, expresso quoque nomine, &c.

Et quamvis ad valorem excommunicationis certa verborum forma non requiratur, & nec scriptura sit de necessitate, *juxta cap. tamen Mediolani 1. d. in 6.* ad majorem sententiæ talis materiam requiritur, ut in scripto probetur, & causa exprimat, ob quam quis excommunicatus est, ac copia excommunicationis detur excommunicato, si ab eo fuerit petita, ita ut validus sit futura excommunicatio, si horum aliquid omittatur, Iudex tamen contra aliquid omittens ab ingressu Ecclesiæ, & divinis officiis per mentem sit suspensus.